

Rozklad proti rozhodnutiu o neposkytnutí informácie

Žiadateľ

Meno a priezvisko: Ondrej Dostál

Trvalé bydlisko: Beskydská 8, 811 05 Bratislava

Vedúci úradu vlády SR

Úrad vlády SR

Námestie slobody 1

813 70 Bratislava 1

Týmto podávam rozklad proti rozhodnutiu Úradu vlády SR (ďalej len „ÚV SR“) o neposkytnutí informácie týkajúcej sa zvukového záznamu z rokovania vlády dňa 4. júla 2006.

Predmet pôvodnej žiadosti o informáciu (aká informácia bola požadovaná):

Pôvodnou žiadosťou som v súlade so zákonom č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) požiadal o poskytnutie zvukového záznamu z rokovania vlády SR vedenej predsedom vlády Robertom Ficom, ktoré sa uskutočnilo dňa 4. júla 2006 o 22:15 hod. (ďalej len „žiadosť“). Zároveň som požiadal o poskytnutie prepisu zvukového záznamu, ak bol takýto prepis vyhotovený. (Príloha 1)

Dátum podania žiadosti: 13.7.2006

Dátum odmietnutia žiadosti:

Žiadosť bola odmietnutá rozhodnutím č. KVSÚ – 49/2006 zo dňa 13. júna 2007, ktoré bolo podpísané JUDr. Milanom Lattom, vedúcim služobného úradu (Príloha 2, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Napadnuté rozhodnutie mi bolo doručené dňa 15. júna 2007. Zákon o slobode informácií v § 19 stanovuje, že odvolanie, resp. rozklad proti rozhodnutiu o neposkytnutí informácie možno podať „v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17“. Zákonom stanovená lehota na podanie rozkladu končí v pondelok 2. júla 2007 (15. dňom je sobota 30. júna 2007). Rozklad sa podáva v zákonom stanovenej lehote.

Z čoho je možné badať porušenie zákona:

ÚV SR v napadnutom rozhodnutí zdôvodňuje neposkytnutie požadovanej informácie tým, že „predmet žiadosti žiadateľa patrí medzi informácie, ktoré v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. nemožno sprístupniť“. Zákon o slobode informácií v § 9 ods. 1 uvádza: „Informácie, ktoré sa dotýkajú osobnosti a súkromia fyzickej osoby, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, alebo s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutej osoby. Ak dotknutá osoba nežije, taký súhlas môže poskytnúť jej blízka osoba. 13) Ustanovenia osobitných

predpisov tým nie sú dotknuté. 14)“ ÚV SR uvádza, že si vyžiadal písomný súhlas dotknutých osôb o sprístupnenie predmetu žiadosti a dotknuté osoby so sprístupnením nesúhlasili. ÚV SR z toho vyvodzuje nasledovné: „V súlade s citovaným ustanovením považujeme predmet žiadosti za informáciu, ktorú nemožno sprístupniť, nakoľko sa jedná o zvukový záznam týkajúci sa fyzických osôb a prejavov ich osobnej povahy, ktorého sprístupnenie neustanovuje osobitný zákon a na sprístupnenie ktorého nebol daný písomný súhlas dotknutých osôb.“

Zvukový záznam z rokovania vlády v žiadnom prípade nemožno považovať za informáciu dotýkajúcu sa osobnosti a súkromia fyzickej osoby, keďže ide o informáciu o rokovaní štátneho orgánu. Zvukový záznam z rokovania vlády zachytáva priebeh rokovania štátneho orgánu (vlády) a vyjadrenia ústavných činiteľov (členov vlády), ktoré na ňom zazneli. Takýto zvukový záznam v žiadnom prípade nie je zvukovým záznamom týkajúcim sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy v zmysle § 9 ods. 1 zákona o slobode informácií, ale zvukovým záznamom z rokovania štátneho orgánu. Zvukové záznamy z rokovania parlamentu sú zverejňované, rovnako zvukové záznamy z rokovaní niektorých mestských zastupiteľstiev alebo ich prepisy. To potvrdzuje, že zvukový záznam z rokovania štátneho orgánu alebo iného orgánu verejnej správy nemôže byť považovaný za zvukový záznam týkajúci sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy.

V napadnutom rozhodnutí sa ďalej uvádza: „Rokovania vlády SR sú neverejné, pričom táto neverejnosť vyplýva z Ústavy SR, ktorá verejnosť zakotvuje iba pre orgány zákonodarnej moci a súdnej moci.“ K uvedenému možno poznamenať, že zo samotnej skutočnosti, že ústava nezakotvuje verejnosť rokovaní vlády, automaticky nevyplýva, žeby rokovania vlády museli byť neverejné. Verejnosť rokovaní vlády je možné ustanoviť zákonom alebo nižšou právnou normou. Ústava napríklad nezakotvuje ani verejnosť rokovaní obecných zastupiteľstiev, čo neznamená, že rokovania obecných zastupiteľstiev sú neverejné. Práve naopak, zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v § 12 ods. 4 uvádza, že „*rokovania obecného zastupiteľstva sú zásadne verejné*“. Podobne by napr. zákon o organizácii činnosti vlády mohol stanoviť, že rokovania vlády sú verejné, a takáto úprava by bola tiež v súlade s ústavou.

Zákon o organizácii činnosti vlády v súčasnosti stanovuje, že rokovania vlády sú neverejné, na čo sa odvoláva aj napadnuté rozhodnutie: „*Podľa § 1a zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov schôdze vlády sú neverejné. Tým nie je dotknutá povinnosť vlády zverejňovať texty materiálov podľa osobitného predpisu.*“ Žiadateľ nespochybňuje, že zákon môže stanoviť verejnosť i neverejnosť schôdzí vlády, pretože ústava túto problematiku nerieši. Je však potrebné poukázať na to, že spomínané ustanovenie § 1a v čase predloženia žiadosti o sprístupnenie informácie (13.7.2006) nebolo súčasťou zákona o organizácii činnosti vlády. Jeho súčasťou sa stalo až prostredníctvom zákona č. 103/2007 Z.z. o trojstranných konzultáciách na celoštátnej úrovni a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o tripartite), ktorý bol schválený 9.2.2007 a nadobudol účinnosť 1.4.2007.

Ešte podstatnejšia pre posúdenie predmetnej veci je skutočnosť, že žiadateľ nijako nespochybňuje fakt, že rokovania vlády boli v čase predloženia žiadosti o sprístupnenie zvukového záznamu z rokovania vlády neverejné (aj keď len na základe rokovacieho poriadku vlády, nie na základe zákona). Tento fakt však nemá nijaký vplyv na zodpovedanie otázky, či ÚV SR má sprístupniť požadovanú informáciu. Zákon o slobode informácií totiž skutočnosť, že ide o zvukový záznam z neverejného rokovania, neuvádza medzi dôvodmi pre

obmedzenie prístupu k informáciám, ktoré sú vymedzené v § 8 až 11. Samotná skutočnosť, že ide o zvukový záznam z neverejného rokovania vlády, teda podľa zákona o slobode informácií nemôže byť dôvodom pre odmietnutie žiadosti o sprístupnenie informácie.

Napadnuté rozhodnutie v tejto súvislosti ďalej uvádza: „*Podľa čl. 14 Rokovacieho poriadku sa z rokovania vlády vyhotovuje zvukový záznam, ak predsedajúci nerozhodne inak. Zvukový záznam si môžu vypočúť účastníci rokovania vlády, zamestnanci Úradu vlády SR a predkladateľom materiálu poverené osoby, ak sa potrebujú oboznámiť s pripomienkami a prijatými závermi k materiálu, aby ho mohli upraviť v súlade s výsledkom rozhodnutia vlády. Spôsob vyhotovovania zvukového záznamu, jej úschovu, sprístupňovanie a ďalšie okolnosti týkajúce sa zvukového záznamu z upraví vedúci Úradu vlády SR metodickým pokynom. Týmto metodickým pokynom je metodický pokyn na prípravu a predkladanie materiálov na rokovanie vlády SR, účinný od 1. novembra 2001 v znení neskorších predpisov, ktorý v bode 4.5. upravuje podrobnosti týkajúce sa zvukového záznamu z rokovania vlády SR. V zmysle bodu 4.5. tohto metodického pokynu sa kópia zvukového záznamu nesmie vyhotoviť a vypočúť si ho môžu len taxatívne vymedzené osoby, medzi ktoré žiadateľ nepatrí.*“

Rokovací poriadok vlády, ani Metodický pokyn na prípravu a predkladanie materiálov na rokovanie vlády (ďalej len „*metodický pokyn*“) nepredpokladajú sprístupňovanie zvukových záznamov z rokovaní vlády občanom. Rokovací poriadok vlády schválený uznesením vlády, ani metodický pokyn vydaný vedúcim úradu vlády však nemôžu mať vyššiu právnu silu ako zákon. Zákon o slobode informácií neuvádza skutočnosť, že ide o zvukový záznam z neverejného rokovania orgánu, ako dôvod pre obmedzenie prístupu k informáciám. Z toho dôvodu nemôže byť prístup k tejto informácii obmedzený len na základe toho, že sprístupnenie takejto informácie nepredpokladajú právne predpisy nižšej právnej sily (rokovací poriadok vlády, metodický pokyn vedúceho úradu vlády).

Ústava SR v čl. 26 zaručuje právo na informácie ako jedno zo základných práv. Podľa čl. 13 ods. 2 ústavy „*medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom.*“ Podľa čl. 26 ods. 4 ústavy „*Slobodu prejavu a právo vyhladávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.*“ Medze práva na informácie je teda možno upraviť za podmienok ustanovených ústavou len zákonom, nie prostredníctvom právneho predpisu nižšej právnej sily ako rokovací poriadok vlády alebo metodický pokyn vedúceho úradu vlády. Rovnako právo vyhladávať informácie možno obmedziť len zákonom, nie právnym predpisom nižšej právnej sily. Navyše ústava stanovuje ako podmienku pre obmedzenie tohto práva to, že ide o „*opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti*“. Obmedzenie práva na informácie vo vzťahu k zvukovým záznamom z rokovaní vlády by okrem absencie zákonnej úpravy nespĺňalo ani túto podmienku, pretože by evidentne nešlo o opatrenie v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. Takým by mohlo byť nanajvýš obmedzenie prístupu k zvukovým záznamom z rokovaní vlády o utajovaných skutočnostiach, čo však nie je prípad požadovanej informácie.

Podľa čl. 26 ods. 5 ústavy „*Orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon.*“ Vo vzťahu k právu na informácie je takýmto zákonom zákon o slobode

informácií, ktorý však neumožňuje obmedziť prístup k informáciám len na základe skutočnosti, že sa informácia týka neverejného rokovania vlády.

Rokovací poriadok vlády a metodický pokyn navyše potvrdzujú, že zvukový záznam z rokovania vlády nemá charakter zvukového záznamu týkajúceho sa fyzických osôb a ich prejavov osobnej povahy v zmysle § 9 ods. 1 zákona o slobode informácií. Čl. 12 – 14 rokovacieho poriadku vymedzujú, že z rokovania vlády sa zhotovujú uznesenia vlády a písomný aj elektronický záznam, vrátane zvukového záznamu. Zvukový záznam je teda informáciou o rokovaní vlády ako štátneho orgánu, nie informáciou, ktorá sa dotýka osobnosti a súkromia fyzickej osoby. Rokovací poriadok vlády v čl. 14 a metodický pokyn v bode 4.5. vymedzujú spôsob sprístupnenia zvukového záznamu vymedzenému okruhu osôb. V prípade, žeby išlo o informáciu týkajúcu sa osobnosti a súkromia fyzickej osoby, nebolo by ju možné sprístupňovať ani týmto osobám len na základe podzákonnej normy (rokovací poriadok vlády, metodický pokyn), pretože jej sprístupnenie by musel ustanovovať osobitný zákon (osobitný zákon ustanovujúci sprístupňovanie zvukových záznamov z rokovaní vlády vymedzenému okruhu osôb pritom neexistuje, sprístupnenie sa uskutočňuje iba na základe podzákonných noriem) alebo by sa sprístupnenie zvukového záznamu muselo udiť na základe predchádzajúceho písomného súhlasu dotknutej osoby (rokovací poriadok vlády, ani metodický pokyn pritom nepredpokladajú, že členovia vlády dávajú písomný súhlas so sprístupnením zvukového záznamu z rokovania vlády vymedzenému okruhu osôb).

Nad rámec uvedeného možno uviesť, že v žiadosti o informácie žiadateľ požiadal o zvukový záznam z rokovania vlády a jeho prepis, ak bol vyhotovený. K problematike prepisu zvukového záznamu sa ÚV SR v napadnutom rozhodnutí nevyjadril vôbec.

Vzhľadom na vyššie uvedené je evidentné, že v predmetnom prípade neexistuje žiadny zákonom stanovený dôvod pre obmedzenie prístupu k informáciám a ÚV SR postupoval v rozpore so zákonom, keď neposkytol požadovaný zvukový záznam z rokovania vlády.

Čoho sa žiadateľ dožaduje:

Týmto rozkladom sa žiadateľ dožaduje, aby vedúci ÚV SR v súlade s § 19 zákona o slobode informácií a s čl. 12 Smernice ÚV SR preskúmal v celom rozsahu napadnuté rozhodnutie ÚV SR o obmedzení prístupu k informáciám vo vyššie uvedenej veci a postup ÚV SR v tejto veci, ktorým bolo žiadateľovi odopreté sprístupnenie požadovanej informácie, o čom bol informovaný napadnutým rozhodnutím. Žiadateľ sa dožaduje, aby vedúci ÚV SR zrušil napadnuté prvostupňové rozhodnutie ÚV SR v tejto veci a rozhodol, aby bola žiadateľovi sprístupnená požadovaná informácia, čiže zvukový záznam z rokovania vlády SR vedenej predsedom vlády Robertom Ficom, ktoré sa uskutočnilo dňa 4. júla 2006 o 22:15 hod., a v prípade, že existuje prepis tohto zvukového záznamu, tak aj jeho prepis.

Prílohy:

Príloha 1: Žiadosť o poskytnutie informácií z Úradu vlády SR zo dňa 13.7.2006

Príloha 2: Rozhodnutie Úradu vlády SR č. KVSÚ – 49/2006 zo dňa 13.6.2006, ktorým ÚV SR nevyhovel žiadosti o poskytnutie informácie

Dátum
2. júla 2007.

Podpis